Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

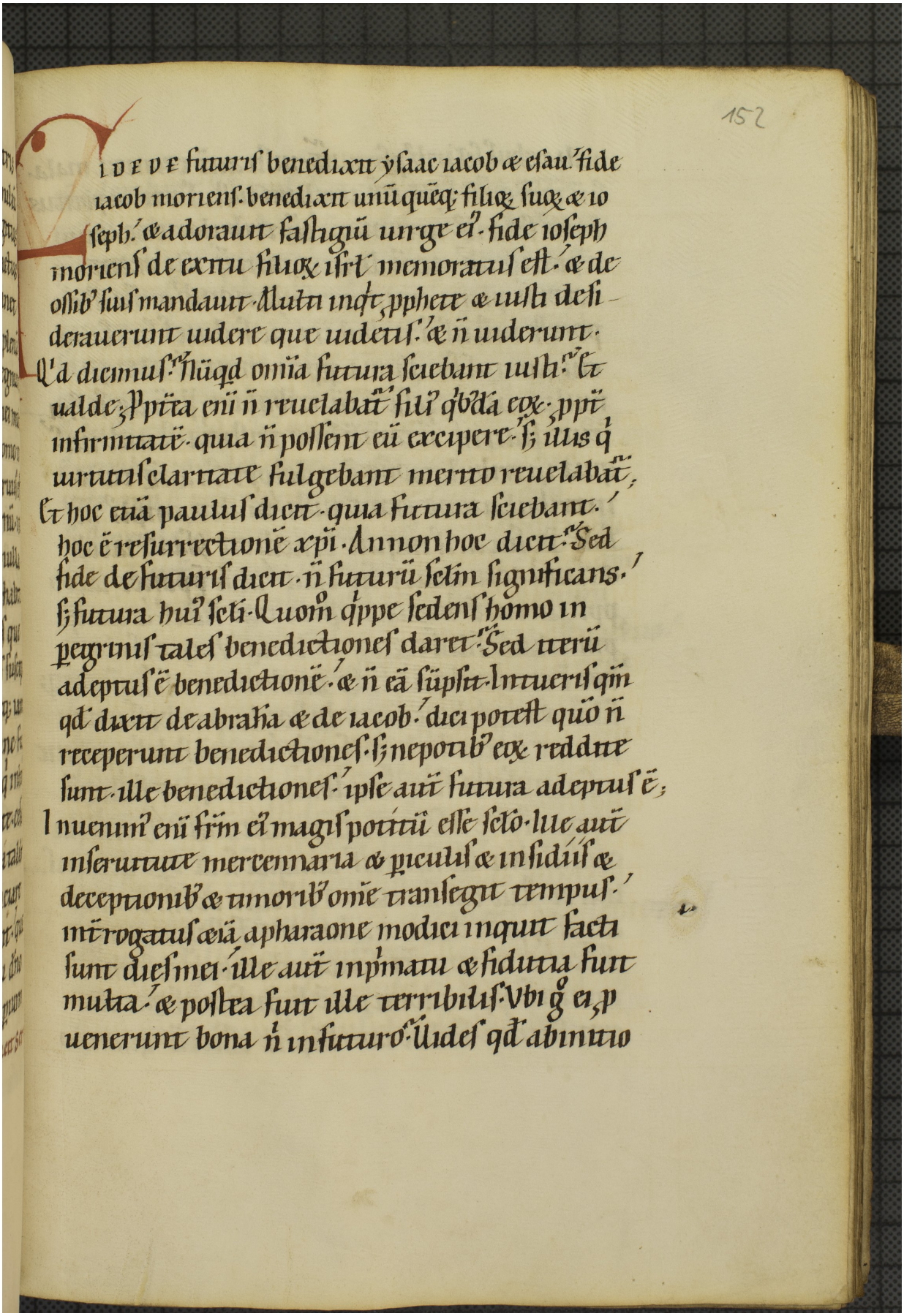

152

IDEVE futuris benedixit ysaac iacob & esau. fide
iacob moriens. benedixit unũ quẽq; filiorũ suorũ & io
seph. & adoravit fastigiũ virge eius. fide ioseph
moriens de exitu filiorũ israel memoratus est. & de
ossib' suis mandavit. Multi inq̃t, pphete & iusti desi-
deraverunt videre que videtis. & ñ viderunt.
Q'd dicimus? Nũqd omnia futura sciebant iusti? Et
valde, Ppter enim ñ revelabat' fili' q'b'dã eorũ, ppter
infirmitatẽ. quia ñ possent eũ excipere. sed illis q'
virtutis claritate fulgebant merito revelabat',
Et hoc etiã paulus dicit. quia futura sciebant.
hoc ẽ resurrectionẽ xpi. Annon hoc dicit? Sed
fide de futuris dicit. ñ futurũ sed in significans.
sed futura hui' seculi. Quom q'ppe sedens homo in
pegrinis tales benedictiones daret? Sed verũ
adeptus ẽ benedictionẽ. & ñ eã sũpsit. Invenieris qm
q'd dixit de abraha & de iacob. dici potest quõ ñ
receperunt benedictiones. sed nepotib' eorũ reddite
sunt. ille benedictiones. ipse autẽ futura adeptus ẽ,
Invenum' enim frm ei magis potitũ esse seculo. hic autẽ
inservitute mercenaria & periculis & insidiis &
deceptionib' & timoribus omẽ transegit tempus.
mirrogatus etiã a pharaone modici inquit facti
sunt dies mei. ille autẽ in p'matu & fiducia fuit
multa. & postea fuit ille terribilis. Vbi g̃ ei, p
venerunt bona ñ in futuro? Videes q'd ab initio